

УДК 378:796.071.4

В. М. МАЗІН

доктор педагогічних наук

Запорізький національний технічний університет

С. О. ТАБІНСЬКА

кандидат педагогічних наук

Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту, м. Дніпро

**ТЕОРЕТИЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ
КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ПЕРЕДУМОВ СТВОРЕННЯ СИСТЕМИ
ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ
КУРСОВОГО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ
ТРЕНЕРІВ-ВИКЛАДАЧІВ ДЮСШ**

У статті теоретично обгрунтовано концептуальні передумови створення системи внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ. Розкрито зміст термінів “компетенція”, “компетентність”, “система”, “освітній процес”, “забезпечення якості” та запропоновано конструкції: “професійно-педагогічна компетентність тренера-викладача ДЮСШ”, “система внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ”.

Ключові слова: система, якість, професійно-педагогічна компетентність, тренер-викладач, курсове підвищення кваліфікації, ДЮСШ.

Досвід роботи в спортивно-освітній галузі показав, що за останні роки система спортивного руху в Україні, особливо неолімпійського, набула ознак позитивного динамічного розвитку. Про це свідчить офіційна реєстрація нашою державою 110 неолімпійських видів спорту та 56 олімпійських [7]. Це можна пояснити тим, що така кількість зареєстрованих видів спорту може сприяти активному формуванню та утвердженню оздоровлюючих цінностей спорту та здорового способу життя серед дітей, підлітків і молоді за наявності в тренерів-викладачів ДЮСШ відповідної професійно-педагогічної компетентності та кваліфікації.

Тому особливу частку такої роботи наша держава покладає на: вищі навчальні заклади, які мають ліцензію на здійснення освітньої діяльності у сфері вищої освіти на відповідному рівні; керівництво ДЮСШ; тренерів-викладачів ДЮСШ, “незалежно від підпорядкування та форми власності, які розташовані у відповідній адміністративно-територіальній одиниці” [13, с. 5].

Але, на жаль, програма курсового підвищення їх кваліфікації без специфічної системи внутрішнього забезпечення її якості, зокрема автоматизованої педагогічної діагностики та контролю за формуванням професійно-педагогічної компетентності та підтримки й корекції педагогічно-гуманістичної складової, має на практиці лише формальний характер обсягом 108 год. Це стримує розвиток професійно-педагогічної складової інтегральної компетентності діючих тренерів-викладачів ДЮСШ на курсах

підвищення кваліфікації. Підтвердженням цього є одноставність думок учених [1; 4].

Саме тому, на нашу думку, проблема виконання задекларованої державної цільової установки щодо утвердження українських спортсменів, національних збірних команд на світових міжнародних аренах, зміцнення здоров'я українців та інтенсивне підвищення їх спортивної майстерності в умовах ДЮСШ повинна бути вирішена через систему внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів. Утім, до сьогодні зусилля науково-освітньої спільноти не були спрямовані на створення такої системи, що дасть змогу зробити моніторинг якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів з різних видів спорту, що працюють у ДЮСШ, зручним і технологічним.

Мета статті – теоретично обґрунтувати концептуальні передумови створення системи внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ.

Шляхи вирішення цієї актуально-практичної проблеми започатковані як на державному рівні в існуючій українській нормативно-правовій базі у галузі освіти (Наказ Міністерства молоді та спорту України “Про затвердження Змін до Порядку проведення атестації тренерів (тренерів-викладачів)” від 13.01.2014 р. № 45 [13], Наказ Міністерства молоді та спорту України “Про затвердження Положення про підвищення кваліфікації тренерів (тренерів-викладачів) та інших фахівців у сфері фізичної культури і спорту” від 13.09.2016 р. № 3520 [14], Наказ Міністерства молоді та спорту України “Про затвердження Порядку визнання видів спорту, включення їх до Реєстру визнаних видів спорту в Україні” від 27.01.2014 р. № 149 [12], Закон України “Про фізичну культуру і спорт”, який набув нову редакцію від 01.01.2016 р. [15]), так і на науковому (в дослідженнях В. О. Войчук, М. Т. Данилко, Г. В. Єльнікової, Р. П. Карпюк, Ю. М. Кулюткін, А. К. Маркової, В. І. Маслової, Г. І. Хозяїнова, І. В. Шиманович та інших дослідників).

Тож, українська нормативно-правова база в галузі освіти та основні положення вищезазваних авторів будуть узяті за основу нашого подальшого теоретичного дослідження, за умови певного доопрацювання в контексті задекларованої вище проблеми.

У “Положенні про підвищення кваліфікації тренерів (тренерів-викладачів) та інших фахівців у сфері фізичної культури і спорту” [16] зазначено, що “підвищення кваліфікації тренерів та інших фахівців у сфері фізичної культури і спорту – це навчання з метою оновлення та вдосконалення їх освітнього рівня та професійної підготовки шляхом поглиблення і розширення спеціальних знань, умінь, необхідних для ефективного виконання ними посадових (функціональних) обов'язків з урахуванням перспектив їх професійного зростання в межах спеціальності”. Курси підвищення кваліфікації тренерів та фахівців організовують вищі навчальні заклади, які мають право на здійснення освітньої діяльності у сфері вищої освіти на першому рівні вищої освіти з підвищення кваліфікації за спеціальністю 017

“Фізична культура і спорт”. Підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ проводять один раз на п’ять років ДЮСШ.

Також цим Положенням визначено основні завдання підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ, серед яких: оволодіння, оновлення та поглиблення спеціальних фахових, викладацьких, психологічних, науково-методичних, управлінських, правових, соціально-гуманітарних знань, вивчення українського та зарубіжного досвіду у сфері фізичної культури і спорту, що сприятиме якісному виконанню ними своїх посадових обов’язків [16].

Виходячи з цього, серед концептуальних підходів до оцінювання якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ найбільш продуктивним й цілісним, на наш погляд, є компетентнісний підхід. У його основу покладено ідею про те, що мірою відповідності знань, умінь та, наприклад, професійно-педагогічного досвіду здобувача першої вищої освіти з підвищення кваліфікації за спеціальністю 017 “Фізична культура і спорт” реальному рівню складності виконуваної професійної діяльності та фахових завдань зокрема, виступає категорія “компетентність”, рівень якої визначатиметься за допомогою низки характеристик-компетентностей.

На користь вибору компетентнісного підходу як концептуальної основи нашого теоретичного дослідження говорять такі аргументи:

- компетентнісний підхід у системі внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ відповідає предметному аспекту професійної діяльності та специфіці нашого дослідження;

- компетентнісна парадигма є загальноприйнятою серед світової науково-освітньої спільноти, що відображено в низці міжнародних документів;

- основи компетентнісного підходу добре розроблені українськими та зарубіжними дослідниками (А. О. Вербицький, О. І. Гура, І. А. Зимня, Н. В. Кузьміна, А. К. Маркова, Н. В. Кузьміна, Д. Равен, А. І. Субетто, Р. Уайт, Д. Хаймс, Н. Хомський та ін.);

- цей підхід дає об’єктивну методологічну основу для кількісного оцінювання якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ, у тому числі їх професійно-педагогічної діяльності через оцінку її окремих характеристик-компетенцій.

Як показав аналіз літератури, існує ще декілька цілісних концепцій оцінювання результатів професійної діяльності, які можуть стати теоретичною основою і провідним орієнтиром при створенні системи внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ та її компонентів. Серед них найбільшого поширення в емпіричних дослідженнях набули підходи, засновані на визначенні готовності до професійної діяльності (В. О. Войчук, М. Т. Данилко, Р. П. Карпюк та ін.), рівня професіоналізму (Н. В. Гузій, Б. А. Дьяченко, Г. І. Хозяїнов та

ін.), сформованості окремих професійно необхідних якостей працівника (С. Б. Єлканов, Ю. М. Кулюткін, І. В. Шиманович та ін.).

Зазначимо, що найспорідненішими з проблемою нашого дослідження є варіанти проектування комп'ютерної орієнтованої системи педагогічної діагностики майбутніх учителів, запропонованої О. Г. Колгатіним [5], інформаційно-аналітичної системи контролю та оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти, запропонованої А. А. Тимченко, Ю. В. Триусом, І. В. Стеценко, Л. П. Оксамитною, В. М. Франчуком, Г. О. Заспною, Д. П. Тупицьким, О. В. Тьорло, І. В. Герасименко [6], а також дослідження розвитку регіональних освітніх систем А. В. Шевчука [17], концепція впровадження автоматизованої статистичної обробки даних психолого-педагогічного експерименту, запропонована Л. І. Білоусовою [10], методика діагностики рівня професійної готовності майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту до організації діяльності ДЮСШ, запропонована Д. О. Перепльотчиковим [9].

Утім, наприклад, Д. О. Перепльотчиков [9], цілком доречно використовуючи положення кваліметрії – наукової дисципліни, предметом якої є методи кількісного оцінювання якості тієї чи іншої продукції або діяльності, не звертає достатньої уваги на вихідні теоретичні положення емпіричного дослідження та системного підходу, що, на нашу думку, є суттєвим недоліком, оскільки кваліметрія професійної діяльності в будь-якій галузі має базуватися на цілісному теоретичному фундаменті.

Тож, змістове наповнення теоретичної конструкції системи внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ, заснованої на описаних вище вихідних позиціях, визначатиметься евристичним методом, сутність якого полягатиме в цілеспрямованому відборі інформативних характеристик професійно-педагогічної діяльності тренерів-викладачів ДЮСШ та компонентів відповідної діагностичної системи, шляхом відкидання завідомо неінформативних. При цьому, наприклад, В. М. Мазін [7, с. 240], запозичивши ідею В. І. Байденко, пропонує обмежитися двома-трьома найбільш важливими характеристиками по кожному з професійних функціональних обов'язків, формулюючи їх у вигляді концентрованих коротких висловів за допомогою іменників: “здатність”, “навички”, “знання”, “готовність”, “прихильність”, “розуміння”, “відповідальність” тощо.

Виходячи з вищенаведеної аргументації, приймаємо положення компетентнісного підходу у якості імперативів нашого наукового пошуку та передумови створення системи внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ. Визначившись з відправною точкою дослідження, зосередимо зусилля на розкритті змісту таких термінів, як “компетенція”, “компетентність”, “професійно-педагогічна компетентність тренера-викладача ДЮСШ”, “освітній процес”, “забезпечення якості”, “система”, “система внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ”,

що дасть змогу уникнути в подальшому термінологічних непорозумінь та точніше оперувати ними.

Аналіз джерел [2; 8] свідчить про те, що в науковому обігу виділяють два підходи до розуміння співвідношення понять “компетентність” і “компетенція”. Наприклад, в освітній практиці США та країн Західної Європи під “компетентністю” розуміють міру відповідності знань, умінь та досвіду людини реальному рівню складності виконуваних завдань та проблем, що нею вирішуються.

У цьому ж руслі тлумачать поняття “компетентність” В. І. Байденко, А. О. Вербицький, О. І. Гура, М. Д. Ільцова, Н. В. Кузьміна, А. К. Маркова, А. В. Шишко, у найбільш загальному вигляді розуміючи під нею загальну здатність та готовність людини до діяльності, заснованої на знаннях та досвіді, які зорієнтовані на самостійну участь особистості в процесах життєдіяльності, зокрема навчання та праці [7, с. 238].

В. М. Мазін у своїй праці [7, с. 239] вказує, що Л. Н. Болотов, В. С. Ледньов, Н. Д. Нікандров, М. В. Рижаків по суті ототожнюють поняття “компетентність” та “компетенції”, вважаючи, що “компетенція є “сферою відношень, що існують між знанням та дією в людській практиці”, при цьому “...термін компетентність використовується в тих самих значеннях”.

Представники іншого підходу (І. А. Зимня, А. І. Субетто) вважають, що компетентність є актуальним проявом комплексу компетенцій, які визначають її зміст; “компетентність” та “компетенції” співвідносяться як загальне та особливе. Так, наприклад, у праці І. А. Зимньої компетентність розглядається як така “...що ґрунтується на знаннях, інтелектуально- та особистісно-обумовлена соціально-професійна життєдіяльність людини” [3, с. 14].

Під “компетентністю” будемо розуміти загальну здатність та підготовленість людини до діяльності, заснованої на знаннях та досвіді, які зорієнтовані на самостійну участь у процесах життєдіяльності, а під “компетенціями” її компоненти, які несуть у собі “міру якості”, відображаючи рівень або ступінь, з якими людина здатна реалізувати свої знання та вміння у життєдіяльності. При цьому компетенції (професійно-функціональні знання та вміння) забезпечують його прив’язку до конкретного об’єкта, предмету праці [7, с. 239].

“Професійно-педагогічну компетентність тренера-викладача ДЮСШ” будемо тлумачити як його загальну здатність бездоганно здійснювати професійно-гуманістичну діяльність, що включає сформовану багатоконпонентну динамічну комбінацію фундаментальних та інтегровано-прикладних знань, педагогічних навичок, пролонгованого практичного досвіду професійно-педагогічної діяльності, його вмінь рефлексувати, способів мислення, професійних, світоглядних, громадянських якостей (психологічних, фізичних, соціальних) і морально-етичних цінностей та є результатом навчання на певному рівні вищої освіти.

Відповідно до статті 47 Закону України “Про вищу освіту” [11], “освітній процес” будемо розуміти як інтелектуальну, творчу діяльність у

сфері вищої освіти і науки, що провадиться у вищому навчальному закладі (науковій установі) через систему науково-методичних і педагогічних заходів та спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

Поняття “забезпечення якості” будемо розглядати як контроль, оцінювання, підтримку та корекцію компонентів і детермінант, що збільшують вірогідність досягнення встановлених мінімальних стандартів якості.

Враховуючи думку В. М. Сагатовського про те, що “система” – це скінченна множина функціональних елементів й відношень між ними, виокремлена з середовища відповідно до певної мети в межах визначеного часового інтервалу, та думку Ю. І. Черняка, який визначає термін “система” як відображення у свідомості суб’єкта (дослідника, спостерігача) властивостей об’єктів та їх відношень у вирішенні завдання дослідження, яких цитує А. В. Шевчук у своїй праці [17, с. 11], визначимо термінологічний конструкт “система внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ”.

Під “системою внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ” будемо розуміти багатоаспектну множину взаємопов’язаних елементів, а саме: наявність необхідних ресурсів (кадрових, фінансових, матеріальних, інформаційних, наукових, навчально-методичних); зміст та організацію навчального процесу, що найбільш адекватно відповідає сучасним тенденціям розвитку національної та світової сфери спортивних і профілактично-оздоровчих послуг; автоматизований контроль за освітньою діяльністю курсів підвищення кваліфікації та якості підготовки тренерів-викладачів ДЮСШ на відповідному рівні). Вказані елементи в цій системі повинні взаємодіяти між собою, утворюючи цілісний освітній простір курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ, шляхом контролю, оцінювання, корекції та підтримки їх освітнього рівня та кваліфікації.

Висновки. Як теоретичний базис створення системи внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ різних видів спорту доцільно використовувати положення компетентнісного, кваліметричного та системного підходів. При цьому визначено, що головною метою функціонування системи внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ є:

- підтримка високого рівня і постійне вдосконалення системи забезпечення якості освітньої діяльності в межах курсового підвищення кваліфікації;
- найбільш повне задоволення вимог та очікувань замовників спортивних та оздоровчо-профілактичних послуг та інших зацікавлених сторін;
- виконання вимог чинного законодавства України, рішень і розпоряджень органів державної влади, що стосуються відповідної сфери.

Наступним етапом нашого дослідження вважаємо розробку структурно-функціональної моделі створення системи внутрішнього забезпечення якості курсового підвищення кваліфікації тренерів-викладачів ДЮСШ.

Список використаної літератури

1. Ажиппо О. Ю. Застосування інформаційних технологій задля підвищення якості освіти в системі фізичного виховання і спорту [Електронний ресурс] / О. Ю. Ажиппо, Л. В. Подрігало, Л. Є. Шестерова // Інноваційні технології в системі підвищення кваліфікації фахівців фізичного виховання і спорту : тези доповідей II Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 16–17 квітня 2015 р. – Суми : Сумський державний університет, 2015. – С. 11–12. – Режим доступу: http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/39558/1/fiz_konfa.pdf.
2. Гура О. І. Психолого-педагогічна компетентність викладача вищого навчального закладу: теоретико-методологічний аспект : монографія / О. І. Гура. – Запоріжжя : ГУ “ЗІДМУ”, 2006. – 332 с.
3. Зимняя И. А. Ключевые компетентности как результативно-целевая основа компетентностного подхода в образовании. Авторская версия / И. А. Зимняя. – Москва : Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2004. – 40 с.
4. Марчик В. І. Якість підвищення кваліфікації фахівців фізичного виховання і спорту [Електронний ресурс] / В. І. Марчик // Інноваційні технології в системі підвищення кваліфікації фахівців фізичного виховання і спорту : тези доповідей II Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 16–17 квітня 2015 р. – Суми : Сумський державний університет, 2015. – С. 199–200. – Режим доступу: http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/39558/1/fiz_konfa.pdf.
5. Інформаційні технології статистичного аналізу даних педагогічної діагностики : навч. посіб. / Л. І. Білоусова, О. Г. Колгатін, Л. С. Колгатіна ; Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди. – Харків : СМІТ, 2014. – 73 с.
6. Інформаційно-аналітична система контролю та оцінювання навчальної діяльності студентів ВНЗ : монографія / А. А. Тимченко, Ю. В. Триус, І. В. Стеценко, Л. П. Оксамитна, В. М. Франчук, Г. О. Заспа та ін. – Черкаси : МакЛаут, 2010. – 300 с.
7. Мазін В. М. Перспективні шляхи оцінки якості професійної діяльності тренерів-викладачів з позицій компетентнісного підходу / В. М. Мазін // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах : зб. наук. пр. / редкол.: Т. І. Сущенко (голов. ред.) та ін. – Запоріжжя, 2010. – Вип. 11 (64). – С. 237–242.
8. Маркова А. К. Психология труда учителя : книга для учителя / А. К. Маркова. – Москва : Просвещение, 1993. – 192 с.
9. Перепляотчиков Д. О. Методика діагностики рівня професійної готовності майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту до організації діяльності ДЮСШ / Д. О. Перепляотчиков // Педагогіка, психологія и медико-биологические проблемы физического воспитания и спорта. – 2010. – № 3. – С. 63–66.
10. Практикум з автоматизованої статистичної обробки даних психолого-педагогічного експерименту : навч. посіб. / Л. І. Білоусова та ін.; Харківський національний педагогічний ун-т ім. Г. С. Сковороди. – Харків : СМІТ, 2007. – 37 с.
11. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/print1434870000112510>.
12. Про затвердження Порядку визнання видів спорту, включення їх до Реєстру визнаних видів спорту в Україні : Наказ Мінмолодьспорту 27.01.2014 р. № 149 (поточна редакція від 02.09.2016 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0281-14>.
13. Про затвердження Змін до Порядку проведення атестації тренерів (тренерів-викладачів) : Наказ Мінмолодьспорту від 06.07.2016 р. № 2675 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1058-16>.

14. Про затвердження Положення про підвищення кваліфікації тренерів (тренерів-викладачів) та інших фахівців у сфері фізичної культури і спорту : Наказ Міністерства молоді та спорту України від 13.09.2016 р. № 3520 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1321-16>.

15. Про фізичну культуру і спорт : Закон України від 24.12.1993 р. № 3808-ХІІ (поточна редакція від 01.01.2016 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3808-12>.

16. Типове положення про атестацію педагогічних працівників : Наказ Міністерства освіти і науки України 06.10.2010 р. № 930 (поточна редакція від 30.09.2013 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1255-10>.

17. Шевчук А. В. Регіональні освітні системи: теорія, методологія, практика інноваційного розвитку / А. В. Шевчук. – Львів : Інститут регіональних досліджень НАН України, 2014. – 463 с.

Стаття надійшла до редакції 15.02.2017.

Мазин В. М., Табинская С. А. Теоретическое обоснование концептуальных предпосылок создания системы внутреннего обеспечения качества курсового повышения квалификации тренеров-преподавателей ДЮСШ

В статье теоретически обоснованы концептуальные предпосылки создания системы внутреннего обеспечения качества курсового повышения квалификации тренеров-преподавателей ДЮСШ. Раскрыто содержание терминов “компетенция”, “компетентность”, “система”, “образовательный процесс”, “обеспечение качества” и предложены конструкты “профессионально-педагогическая компетентность тренера-преподавателя ДЮСШ”, “система внутреннего обеспечения качества курсового повышения квалификации тренеров-преподавателей ДЮСШ”.

Ключевые слова: *система, качество, профессионально-педагогическая компетентность, тренер-преподаватель, курсовое повышение квалификации, ДЮСШ.*

Mazin V., Tabinskaya S. Theoretical Substantiation of the Conceptual Prerequisites for the Creation of the System of Internal Assurance of the Quality of the Advanced Training Course for Coaches of Youth Sport Schools

The conceptual backgrounds of creation of the system of internal assurance of the quality of the advanced training course for coaches of youth sport schools were theoretically grounded in the article. The content of the terms “competence”, “competency”, “system”, “educational process”, “quality assurance” was explained; and the constructs: “professional and pedagogical competence of coaches of youth sport schools”, “system of internal assurance of the quality of the advanced training course for coaches of youth sport schools” were proposed. The main tasks of the advanced training of coaches of youth sport schools were given, among which were: mastering, updating and deepening of specific professional, teaching, psychological, scientific, methodological, administrative, legal, social and humanitarian knowledge, studying of domestic and foreign experience in the field of physical culture and sports. The reasons for choosing the theoretical basis of the system of internal assurance of the quality of the advanced training course for coaches of youth sport schools, which should be supplemented with the competence, qualimetric and systemic approaches. The main goal of the functioning of the system of internal assurance of the quality of the advanced training course for coaches of youth sport schools was presented, namely, maintaining of a high level and continuous improvement of the quality assurance system of educational activities within the advanced training course; the most complete satisfaction of requirements and expectations of the customers of sport and health-care services and other interested parties; meeting the requirements of current legislation of Ukraine, decisions and orders of state authorities concerning the appropriate field.

Key words: *system, quality, professional and pedagogical competence, coach, advanced training course, youth sport school.*